

Sevgili Okuyucular,

Türkçülük Bayramı olur mu? Tabii bu bizim yakın tarihimize içinde olan bir hadisenin sonucu olarak doğmuş gözükmektedir. 1944 hadiselerini herkes bilir. Ancak Türkçülük gününü bana göre bu kadar basit şekilde izah etmek doğru değildir. Bu günün Türk dünyasına da sıçramış olmasının ve oralarda da kutlanmasının daha köklü bir sebebi olmalıdır. Maşeri vicdanın bu günü gittikçe daha geniş çapta benimsemesinin başka bir sebebi olmalıdır.

Bu sebep, Allah'ın yalnız Türk Milleti'nin genlerine vermediği bir eksikliğin doldurulması için yapılması zaruri olan bir faaliyet. Allah'ın dünyadaki bütün milletler içinde yalnız Türklere ırkçılık geni vermediği gerçektir. Dünya nizamı için Ulu Tanrı öyle münasip görmüş ise bizim buna boynumuz kıldan incedir. Bundan sonra da ırkçılığı hayal dahi etmeyeceğimiz çok tabiidir. Zaten istesek de yapamayız. Çünkü bizlerin ırkçılık genimiz yoktur. Yarattıkları her şeyi yaratandan ötürü sevmişiz ve bizi sevmeyenlere de bağrımızı açmışız, kucağımızı açmışız. Onları da besleyip, büyütmüşüz. Avrupalının siyah deriliyi Avrupa'ya taşıyarak yeryüzüne çıkarmadan bugünkü yer altı tünellerini ve metrolarını inşa ettirdiği, kırbaç altında çalıştırdığı dönemde biz Türkler, padişahımızın şehzadelerine siyah deriliden süt annesi tayin etmişiz ve padişahımız siyah derili insanların elinden kahvesini içmiştir. Onları asla ayırmamıştır.

Biz, gittiğimiz hiçbir yerde sömürmedik. İnsanların dinine, diline karışmadık. HATTA ÖRF VE ADETLERİNE DE SAYGI GÖSTEREREK Diyarbakır'da uyguladığımız kanunu Budin'de uygulamadık. Dört yüzyıl, beşyüz yıl kaldığımız topraklarda bugün Türkçe'den tek kelime kalmayışını, ama hala saygı ile aranışımızı başka hiçbir şeyle izah edemezsiniz. Kırk elli yıllık sömürgecilik yaşandığı ve bizim daha önce terk ettiğimiz topraklarda Türkçe'den başka hangi dillerin konuşulduğuna dikkat etmek yeterlidir. Aynı ırkçı politikaları uygulasaydık ve onları kendimizden farklı görüp sadece sömürü düşünseydik, bugün yalnız Balkanlarda değil, hakimiyet kurduğumuz her yerde Türkçe'den başka dil kalmaz ve biz çok zengin olurduk.

Zamanla, Türk Dünyası'nın üstünde barındırdığı kritik maddelerin geçtiği yollar değişti ve bu yollara el koyan -Türklere görünmeden el koyan- Batı, bu maddelerin siyah derili eliyle üretilerek kendi ülkesine taşınmasını sağladı ve yoktan zengin oldu. Gökten incesine, mirasyedi gibi. Alınteri bedelini ödemeksizin zengin oldu. O zenginlik işte bugün kapitalizmi de aşan, küreselci-vahşi bir medeniyeti doğurdu ve bu vahşi medeniyet, Türklerin derlenip toparlanmasıyla, dil birliğine, fikir birliğine, iş birliğine kavuşarak önlememesi için her türlü tedbiri almaya devam ediyor. Kuzey Afrika'dan, Arap Yarımadası'ndan, Balkanlardan bizi en vahşi katliamlarla -milyonlarca insanımızı keserek- çıkarırken, Kafkaslarda aynı katliamları icra ederken, en kötü zamanımızda bile, insanlar kendilerini bizim yanımıza attılar... Bu vahşeti maşaları vasıtasıyla Anadolu'da da icra ettiler. Nerede vahşet yaşandıysa, bu vahşetten kaçan insanları biz yaradandan ötürü sevdiğimiz için bağrımıza bastık. Çok yakınlarda da aynı durum yaşanmadı mı?

PKK başka bir mana taşımaz, Ermeniler başka bir mana taşımaz, Ermenilerin Azerbaycan topraklarını işgal etmesinin başka bir gerekçesi yoktur. Yunanlıların devamlı olarak şımartılmasının başka bir gerekçesi yoktur. Bütün bunların hepsi Türklerin dil birliğine, fikir birliğine, iş birliğine kavuşarak, yeniden 16. asırda olduğu gibi dünyadan sömürüyü kaldıracak, soygunu kaldıracak ve zavalı insanların katledilmesini önleyecek bir güce ulaşmasını engellemek içindir. Biz bunu engelleyemediğimiz için, işte gözümüzün önünde, dibimizde bizim öz be öz vatanımız olan Misak-ı Milli hudutlarımız içindeki topraklarda bile kanlı hadiseler cereyan ediyor. Bir milyondan fazla insan öldürülüyor ve Kerkük'te, Musul'da Türklerin adı zikredilmeye bile değer bulunmuyor. Çünkü zaten dert odur, mesele odur. Mesele Türklüğün istikbâlini engellemektir.

Küresel sermayenin biraz daha zenginleşmesi ve o zenginliği kullanan Batı medeniyetinin biraz daha dünyaya hakim olması ve gadarlığını daha uzun süre devam ettirmesi uğruna bir yandan insan hakları deniyor, bir yandan insanlar sebepsiz yere katlediliyor ve kritik maddelerine el konuyor.

Bunları biz çocuklarımıza anlatamıyoruz. Asırlardır çektiklerimizi çocuklarımız bilmiyor. Onun için, Türkçülük Bayramı olur mu? Evet, Türkçülük Bayramı yapmaya mecburuz. Türkçülüğü, Türklüğü Türklere öğretmek zorundayız. Çünkü mütemadiyen, bize aşağılık duygusuyla kendi soyumuzdan, kendi örfümüzden, kendi dinimizden, kendi dilimizden uzaklaştırmaya çalışıyorlar. Dört bir koldan, dehşetli bir savaş yürütüyor bize karşı. Onun için biz çocuklarımıza Türklüğü öğretmek zorundayız. Bunun için vesileler ihdas etmek zorundayız. Bu vesilelerden birisi, yaşadığımız acı hadise dolayısıyla, 3 Mayıs 1944'de kendiliğinden doğmuştur. Onu kutluyoruz ama meselemiz o kadar basit değil, çok daha derinde. Allah'ın ırkçılık geni vermediği bir milletin yok olmamasının tek yolu, Atatürk'ün veya Bilge Kağan'ın dediği gibi; (bu milletin) mütemadiyen kendine dönmesini hatırlatmaktır. Başka çaremiz yok, çocuklarımız Türklüğü bilmek zorunda, unutmamak zorunda, aşağılık kompleksine kapılmamak zorunda. Türk çocukları ancak böyle başarılı olacak ve hür yaşayacaklar. Alman çocuğunun buna ihtiyacı yok, o zaten ırkçı doğuyor. Fransız çocuğunun buna ihtiyacı yok, o zaten ırkçı doğuyor. O kadar ırkçı doğuyor ki; kendi aralarında hudutlarını kaldırdıkları ülkeler arasında bile, mesela Fransa'da Fransız Alman birasını içmez. Alman Fransız şarabına el sürmez.

Allah'ın bize verdiği akıllı, bize vermediği genin yarattığı zararları ortadan kaldırmak için kullanmak zorundayız. Mesele bu kadar basittir ve bu kadar akılcıdır. Çocuklarımıza Türklüklerini öğretmek, örf ve adetlerini devamlı hatırlatmak, yaşatmalarını sağlamak, onları başka milletlerin karşısında dimdik ayakta tutmak zorundayız. Doğrudur, hiçbir milletten üstün değilizdir ama bizden üstün olduğunu iddia eden hangi millet varsa en az onun kadar üstünüz, bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın. İşte, yine de ırkçılık yapmış olmuyoruz, yapmayız. Ama kendi soyumuza da saygımız vardır, sevgimiz vardır, olmalıdır. Bizden üstünü yoktur, biz de kimseden üstün değiliz. Bu son derece akılcı, makul ve Allah'ın emirlerine uygun bir hükümdür. Atatürk bu sebeple NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE demiştir. Bu sebeple Dilde, Fikirde, İşde Birliğin gerekliliğini yalnız tasdik etmemiş ona inanmıştır. Türk dünyasının her yerinde bu inanca sadık milyonlarca Türk yaşıyor. Mesele bunları birleştirip Türk milletini Allah'ın başta yarattığı gibi TEK MİLLET haline getirmektir. Allah'ın iradesine saygı gösterip ırkçılığa metelik vermemek, ama birleşerek, sömürüden soygunun kurtulmak, başı dik alnı açık bir millet haline dönmek tek kurtuluş yoludur. Bunu da nesillerimize vereceğimiz Atatürk'ün başlattığı Türkçü eğitimle sağlayabiliriz. Atatürk'ün farkında olduğu ama daha sonraki yöneticilerimizin fark edemediği ve kaynaşmış bir Türk milletinin ortaya çıkma ihtimaline karşı, yabancıların kulağa hoş gelen ama bizi bölmede vasıta olarak kullandığı sloganlara sarılarak, Fransa'da Fransız milletinin, Almanya'da Alman milletinin.. yaşadığını unutup Türkiye'de Türkiye milletinin, Azerbaycan'da Azerbaycan milletinin.. yaşadığını iddia etmeleri en büyük bahtsızlığımız ve akılsızlığımızdır. Amerika'da bile Amerikan milleti yaşıyor, Amerika milleti değil. Millet olmak için herkesin aynı kandan olması gerekmez. Bu sebeple Türkçülük bayramını kutluyoruz. Türkiye'de ne olursa olsun herkesin Ne Mutlu Türküm dediği gün biz de Fransa'daki millete Fransız.. dendiği gibi oluruz ve bu bayrama ve Türke Türkü öğretmeye gerek kalmaz. Allah verdiği akıllı kullanmaya başlatsın. Türkçülük ve milliyetçilik bizim için akılcılıktır.

Ne mutlu Türküm diyene.

Tanrı Türkü Korusun
Prof. Dr. Turan YAZGAN

